

TÁM NGÀY LỄ (Lv 23)

Phần đầu của cuốn sách này nói về các hiến lễ và người dâng lễ, nên phần cuối của cuốn sách nói về các ngày lễ và người dự lễ.

Có năm đại lễ được nhắc đến trong Levi 23. Các hiến lễ nói về máu cứu độ. Các ngày lễ nói về thức ăn nuôi sống. Cả hai đều là của TC.

Các hiến lễ tương ứng với chén thánh của bữa tiệc ly, nhắc nhở chúng ta cái chết của ĐKT trên thập giá để chuộc tội cho chúng ta. Bánh thánh làm chứng cho chính Đấng chúng ta rước vào lòng.

Lễ Sabbath (23:1-3)

Ngày Sabbath được dành chỗ ưu tiên. Nó là một ngày lễ được tuân giữ suốt năm vào mỗi ngày thứ bảy trong tuần. Nó là ngày để thờ phượng và nghỉ ngơi, kỷ niệm việc hoàn tất công trình tạo dựng của TC (St 2:2-3). Kitô hữu cử hành ngày đầu tiên của tuần lễ hay ngày của Chúa sống lại từ cõi chết (Lc 24:1; CVTĐ 20:7; 1Cor 16:2). Vì thế chúng ta kỷ niệm việc hoàn tất công trình cứu chuộc.

Lễ Vượt Qua (23:4-5)

Lễ vượt qua nói về ơn cứu độ và được cử hành vào mỗi mùa xuân vào dịp lễ Phục Sinh của chúng ta. Đó là Ngày Quốc Khánh của con cái Israel. Họ không mừng lễ bằng pháp bông và diễu hành nhưng bằng việc thờ phượng TC. Mỗi người Do Thái nếu có thể đều về Giêrusalem.

Ngày lễ chỉ kéo dài một ngày, nhưng lễ bánh không men thì kéo dài bảy ngày. Với những lễ lạc này một năm chính thức bắt đầu.

Người Do Thái vẫn còn cử hành buổi lễ này khi Chúa Giêsu vẫn còn trên thế gian. Đọc trong PÂ những lần Chúa tham dự lễ Vượt Qua (Lc 2:41-52; Mt 26:19; Ga 13). Người Do Thái hiện nay vẫn cử hành cùng một lễ như xưa. Họ vẫn mong chờ Đấng Cứu Thế.

Lễ Ngũ tuần (23:15-22)

Lễ này được cử hành năm mươi ngày sau lễ hoa quả đầu mùa. Lễ hoa quả đầu mùa là mô thức của sự sống lại của ĐKT và chúng ta (1Cor 15:20). Năm mươi ngày sau khi Chúa sống lại thì CTT hiện xuống trên các tông đồ và Giáo hội đã được sinh ra. Lễ Hiện Xuống là ngày sinh nhật của Hội Thánh. Sự chết và sống lại của ĐKT phải hoàn tất trước khi CTT hiện xuống.

Ngày đầu tháng bảy (Lễ reo hò) (23: 23-25)

Đây là Ngày Đầu Năm của con cái Israel. Nó được cử hành trong mùa thu khoảng tháng Mười. Lễ này hướng tới cuộc tụ họp tương lai của dân Israel đang phân tán (Dcr 1:9)

Ngày xá tội (23: 26-32)

Đây là ngày vĩ đại nhất trong lịch sử của Dân Chúa chọn. Trong ngày này tội lỗi của quốc gia được xung ra. Thú tội luôn là bước đầu tiên dẫn đến sự công chính. Nó mạc khải thái độ đúng đắn về tội lỗi. Nó dẫn tới sự khao khát ơn tha thứ. “Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi, TC là Đấng trung thành và công chính sẽ tha tội cho chúng ta”. (1Ga 1:9)

Trong ngày này mối liên hệ giữa Đức Chúa và dân Ngài đã được thiết lập – tất cả tội lỗi, thất bại và yếu đuối của dân đã được xá giải. Máu đã được đổ ra và tội lỗi của dân đã được che lấp đến nỗi TC có thể ở lại giữa dân Ngài mặc dù họ không được thanh sạch.

Chúng ta đã biết trong chương 16 TC ẩn dấu đằng sau tấm màn của Nhà Tạm và con người trong một khoảng cách. Trong Lêvi 16:2 con đường để con người đến với TC chưa được mở ra. Bây giờ chúng ta mạnh dạn và tin tưởng đến gần TC (Eph 3:12). Chúng ta có thể chạy đến sự hiện diện của TC bất cứ lúc nào vì ĐKT đã làm cho việc này trở thành có thể giúp cho chúng ta. Trong sách Lêvi, TC được che khuất khỏi con người và con người bị khoá cửa khỏi TC.

Ngày Xá Tội là ngày duy nhất trong năm khi vị thượng tế được phép vào trong gian cực thánh. Ông vào đó với lễ hiến dâng cho việc xá tội của dân. Xá tội có nghĩa “che lấp”. Hiến lễ này ‘che lấp’ tội của

của dân cho đến khi đại hiến lễ trên núi Calvary được dâng. Không có một hiến lễ nào trong những hiến lễ này 'xoá bỏ' được tội.

Lễ lều (23:33-36)

Đây là lễ cuối cùng trong năm. Nó tưởng niệm thời gian con cái Israel sống trong lều trong hành trình trong sa mạc. Nó được cử hành vào cuối năm và kéo dài cả tuần. Dân chúng ở trong lều không có cửa và nghe đọc sách Lễ luật.

Lễ Vượt Qua và Lễ Lều nhắc nhở cho con cái Israel đường lối kỳ diệu họ đã được giải thoát khỏi cảnh nô lệ ở Ai Cập và được nuôi sống trong hoang địa. TC không muốn họ quên phương cách mà các thần thánh của dân Ai Cập bị mất uy và quốc gia vĩ đại Ai Cập bị mất mặt.

Lễ lều làm họ nhớ lại rằng vì họ bất tuân mà họ bị buộc phải lang thang trong hoang địa bốn mươi năm, nhưng mặc dầu sự không tin của họ TC vẫn trung thành chăm sóc họ và mang cho họ di sản của họ. Những ngày lễ này nhắc họ sự tùy thuộc vào Đức Chúa của họ và sự chúc lành Ngài sẽ ban nếu họ tuân theo ý Ngài.

Năm Sabbath (25:1-7)

Đây là năm để chiêm niệm và cầu nguyện. Nó là một năm Sabát. Mục đích và đặc tính của ngày sabát được phóng to ra. TC ghi khắc nó vào tâm trí dân chúng. Ngài làm điều này bảy năm một lần. TC muốn khắc sâu vào lòng họ rằng tất cả đất đai là thánh bởi Ngài. Đó là lý do tại sao đất Palestine được gọi là Đất Thánh. Toàn thể đất đai trở nên im vắng trong những ngày này. Tất cả hít thở tinh thần nghỉ ngơi và chiêm niệm. Ngày nào cũng giống như ngày sabát, và tâm trí dân chúng để tâm vào những việc của Chúa. Sách Lễ luật được đọc cho mọi người nghe. Thời gian này tạo ảnh hưởng lớn lao trên cuộc đời của mọi người.

Năm Toàn Xá (24:8-24)

Được cử hành mỗi năm mười năm. Nó được khai mạc vào Ngày Xá Tội với việc thổi kèn trumpet. Như đất đai không cày cấy trong năm sa-bát, tất cả nô lệ mang dòng máu Do Thái được trả tự do. Tiếng kèn được thổi lên trong năm này báo hiệu cho việc thả người nô lệ. Các tác giả Do Thái nói rằng năm toàn xá được giữ vào thời gian nước Giuđa bị rơi vào tay quân thù trong năm 586 B.C. Sự kiện này được nhắc đến trong sách Tiên Tri Isaia 5:7-10; 61:1-2; Và Edêkien 7:12-13; 46:16-18. Một sự kiện quan trọng khác là việc trả lại đất vì một lý do nào đó bị lấy đi về cho chủ cũ. Có nghĩa là trả lại cho gia đình nguyên thủy đã đứng tên mảnh đất đó. Đây là một điều khoản khôn ngoan nhìn theo quan điểm kinh tế. Nhưng không nghi ngờ gì là TC có một chương trình xa hơn cái nhìn thuần túy kinh tế đó là việc chuẩn bị cho sự xuất hiện của Đấng Thiên sai (Messiah). Đấng bạ của mỗi bộ lạc và bộ tộc được lưu giữ cẩn thận để bảo vệ quyền sở hữu của mọi người. Điều này cũng được áp dụng cho bộ lạc Giuđa, bộ lạc xuất xứ của Đấng Thiên sai. Từ sổ đăng bạ này mà dòng họ tự nhiên của Chúa được truy nguyên cách chính xác.

Cuốn sách này dành cho dân được cứu chuộc, nó trình bày cách nào để thờ phượng và đến với TC. Chỉ bằng máu của ĐKT chúng ta mới có thể đến với TC. TC đòi hỏi sự thánh thiện mà chỉ mình ĐKT có thể đáp ứng, vì "Ngài là sự thánh thiện của chúng ta".

Số bảy là có số có ý nghĩa quan trọng trong sách Lêvi.

Mỗi bảy ngày là ngày sabát. Mỗi bảy năm là năm Sabát.

Mỗi bảy lần bảy năm thì năm theo sau đó là Năm Toàn xá.

Lễ ngũ tuần là lễ bảy tuần sau Lễ Vượt qua.

Trong tháng thứ bảy là các lễ reo hò, lễ lều và lễ xá tội.

Lễ ngũ tuần kéo dài bảy ngày. Lễ Vượt qua kéo dài bảy ngày.

Cuốn sách này, giống như sách Khải Huyền, được xây dựng chung quanh chuỗi số bảy.